௬௨

186

கைமுறை வைத்தியம்

பாரிசவாய்வுக்கு மருந்து.

நூறுதிரம்பனை நாங்கண்டப் ~~பரிச~~ பாரிச ரோகமறிந்து
நூறுதிரமபனைவென்றடாழுப்பவலி கணையவிலங்க
நூறுதிரமபன்னீரிட்டரைத்தருவினைபிடா
நூறுதிரமபனைபுபசிதேரவி நீங்கருகலவே.

பதம். வான்சாரன் ஆறுவன மரத்தில் இரண்டு வளைபடைத்தக்கதாய் நால்வொட்டப் பொருண்டாயுடனிற் சிலபாரிசவாயுவின் குறிப்பையறிந்து, கொண்டு தெசவாதியாகப் பேசவேண்டியதில் இரிப்பியும், மூங்கில் அரிசியும், கஸ்தூரியும் செக்கவ மருத்திக்காய்ச் சாறு விட்டு அரைத்து. அதுவே அறுபணமாகப் பொசித்து மருத்துவ மத்தியான அக்கிரத்திலும், தாக்கிலத்திலும் பேரம்பச் சொன்ன சொற்றுப் பொசிக்குமளவில் உப்பும் புளியும் பரிகரித்துப் பொசிப்பாயாக என்றவாறு.

திதி .	இரண்டு
நம்பன .	வான்சாரன்
சுதாவாதி .	நாறுதிரம்
கண் .	மூங்கில்
ரோகம்	அரிசி.
விலங்க நாறுதிரம் -	கஸ்தூரி
பனை -	- மருத்திக்காய்
ரோணை	மலத்த
சித்து .	புளி - விசாலம்
நேவல் .	விடல்
நகரு	பொசிப்பாய்.

சீலம் பிணிக்கும் சத்துருக் குணம்.

மா. சத்துரு பிணி நோய் செய்கையகளைக்கு
மா சத்துரு மெனனைய் புகுந்து புரி மாறுகருந்து
மா சத்துருத் பிறு நேய மண மேனி வாய பதிவோர்
மா சத்துருத்தி பதத்தியா தமயின் சோலை வழிக் கற்றிலை.

சா.து. பெரிய வெண்ணைசத்தம் பெருகிய விளைந்த சாது, தீப் பிணைகளின் கலந்துண் மத்தமானது மேலே யிருக்குமா இருந்து. சத்துருத் தலத்தை முகந்து அது முதல் அந்த வழியே வந்து செய்கிற வழி நல்வேட்டைக்கு முன் சொன்ன முறைமையான சித்தனைக்கு யும். மருந்து மேல்களும் நோய் முதலானதுகளும் பரிமாற்றி வையங்களும் நல்வென்ற மெய் முதலானதுகளும் மேலே சொல்லியிருக்கிற நூல்மையில் பிறமான முதலானதுகிந்து, சொல் செய்து வருமாசமத்திரமதனை மேலக் ~~தொண்டு~~ தொண்டின் கனிய தமிழும் வைத்துப் பிறகு, திருப்பிரகாசம் எடுத்து தொண்டு செய்ய வேண்டியது என்று வரு.

நதி - சத்தம்
மயக்கம். கலப்பு.
ஆ - கபிலையை
நதி - முறைமை
ஆதிபத்து - குருவெகம்
அக்கியானம். தொற்றுமல்

இவை சொன்கிற ஆரியச் சொல் மருவுச் சொல்லாகக் கொண்டு தமிழ்ச் சொற்களின் திருமணம் புரிந்த தொ பதங்கு தமிழும் பண்ணினது.

பூபதி மாத்திரை.

பூபதி மாத்திரை யென்றுரைப்பார் முதல் பொருள் மணிசேர
பூபதி மாத்திரை பின்ன செய்கை கனிரசம் பொட்டணா செய
பூபதி மாத்திரை ~~மாத்தி~~ தேய தென் மாத்திரை பிற பெருகவின
பூபதி மாத்திரை யாதிருபத்தியம் பொருண் முறையே

எது - புஷ்பிக்கிற காலம் பொருந்தியது அத்திமர முதலானது மூலிகையும், பொன் முதலான லோகமும் முத்து முதலான ரத்தினமும் இது, களிலே காய் சிறந்து, பூ சிறந்து, வேர் சிறந்து இருக்கின்ற சேர்த்து, ஒருமித்தமைய நாவல் பழச் சாறு விட்டரைத்துச் செய்யப் பட்ட பூபதி மாத்திரையை. தேய்த் தேன், நீர் பின்று, மிருக்கிற அநுபானங்களிலே நோய் தீர்ந்த வேணும் என்கின்ற விருப்பத்தை மனதிலே வைத்துப் பொசித்துப் பேசாமல் இருபத்தியத்துடனே கிரமமாக வென்றவாறு.

பூபதி.	பூப்பது விகாசம்
மாத்திரை.	காலம்.
பதி.	வேர்
மாத்திரையின் செய் .	நாவல்.
பூ.	விருப்பம்
பதி.	வைத்து
மாத்து.	பொசிக்கவிகாசம்
திரையது.	பேசாமல்

மாத்திரை பரமேச்சா பொருள் கூறி பிற்கால தேவன் என்கிற பெயர் மறைந்து. நாவலுக்கும் - சகாதேவன் என்பது தொன்றுக் குறித்துரைக்கிறார்

சீத சுரத்துக்கு மந்திரம்.

நகுலவணை திரமன்றிப பனிக்கு நீர வெண்மைக்கு
நகுலவணை பவிழக கரு சொவவ நெருக்கியணா
நகுலவணை மணிட நீரகவிட டொணபது நாளிற செயத
நகுலவணையை வரவணத தாதுண்ணபரியபபே.

ஏது. சிரக்கிறத்துக்கும் பொருது நிலைமையில்லாதபடிக்கு
நருக்கப்பட்ட சீத சுரத்துக்கு மருந்து, நீர்பிரியமிளகு,
சுக்கும் கடுகும், மிளகும், திப்பிலியும், அக்கும், இதுகள்
ஒரு நிறையாய் பொடிபண்ணி யனைக்கும் பொருத்தமா
த் தேனில் குழைத்து அரைத்து (9) தொன்பது நாளிலே
செய்யப்பட்ட மந்திரத்துடன் சொல்லவே அருபானங்கள்
பொசித்து உப்பும் புளியும் விடாதிருப்பது.

லவணம	பொருள்
பனி	நெய்சம்
நகுலம்.	திப்பிலி.
அம்.	சொசப்பு.
ந -	இலவணம்
குளம்.	கொடிவேலி
வணம்.	துளசி.
வணம் -	நீர்.

கொடிவேலி தவிர மற்றது மேல் சொ - பிரகாசத்தில்
படாத நல்ல பொருளும் நகுலவணமே பொருளே.
மந்திரத்தில் தேடிப் போனால் மந்திரம் பொருளுமில்
லவே சொன்ன இரப்பை வெளிப்படையாக்கினோம்
ந - வட சொல்லானது

சன்னிக்குத் தில்லமுதக் குபசாந்தி.

தத்தமு தலைபுரு காபுகா மேய சனிக்க கசசுகர
தத்தமு தலை யானக கடமேவு சனிக கபேரிரு
தத்தம தலை ஒமு சொட்டமொண்ண சலகரு செயவி
தத்தமத்தை பொதுத்துமு புளி பொடுண்ணவிடமபெ.

உரை. அமுர்தியாலே எடுக்கப்பட்ட மனத்தைபுடைய லிட
புரேசனை சகிமனையத்தைத் தரப்பட்ட நல்லபரிமளத்தையுடைய
கந்தம் பெண்களுக்கு தவாசு உண்டான சன்னியாகிய
துன்பத்தை, புளி, பத்தியம் எடுப்பதேயொ நல்ல
வண்ணமிருக்கக்கூடிய பலகை தானம் செய்து அன்னமே
தேவர்க்கு வேண்டியவை இருக்கின்றது, பொன்னவர்களைத்
தள்ளிப் போனத்திலே புரியும். பொன்னும் நீரும் வரிக்க
வேண்டியது என்றவாறு.

தத்து . அமுர்தி,
அரவ மனம்
பிருந்தம் . துன்பம்,
அறுகம் . நீர்,
அகத்தை . பொன்னவர்க்கு.

தையாலகூட வென புதியிராண்டம் போந்ததை
செய்யும் விகாரத்தைத் தெரிக்கது. புளி பொண் அம்பு இவ்வென்றும்
அன்னுவயம்
அம்பு. நீர்.

செசய நோக்குக் குறை.

அம்புலியானை மருந்துடம்பினைக்காயிருநாக
வம்புலியானை மடல் பொறு கொடு மெழுதுவல்லி
மம்புலியானை வளைந்த கொடியினோ
வம்புலியானை புதவுந் சுபத்தியமாயிருந்தே.

ஈது. நிலவை விலக்கி விளையாடு இருதலைச் செய்யுந் திருவின் பருவத்தையுடைய மயானமுறும் நாளைக் கயம் எண்ணின்று விளையாடுவது, புலி ஆட்டுக் கோட்டையைக் கொள்ளு, இருது போலக் கொள்ளும். அனையாள் அழகு மருந்து வெகுவாய்த் தினது சாறும், சித்திலினது சாறும், நெஞ்சம் வருத்தத்து மன் தெவ்வினது சாறும் சருக்கரை யுடனே பெறுகி அப்பாலே அருந்தவிருதி போலவே நோயும் தீர்க்குக்கு அழகைச் சேர்த்து வெற்றியையுங் கொடுக்கும் நாளபத்தியத்துடனே யிருக்க என்றவாறு.

அயாதல்.	செய்தல்
ஆடை.	பருவம்
அமுதவல்லி.	சித்தில்
புலியாட்டு -	நெஞ்சவருத்தம்.
ஆலவாயும்.	மன் தெவ்வு,
அக்காரம்.	சருக்கரை.
அம்	அழகு.

இதனது நூற்பயன் நோயையும் போக்கி அழகையும் கொடுக்கும் என மருந்தினது மகிமை கூறுகின்றது.

நாகங் கட்டவும், நல்ல பற்பமாகவும்.

ரசங் கட்டவும்: வெள்ளிபற்பமாகவும்

நாகமுளாங் கிடாரமதனையாறு அஷ்டநாட்டில்

நாகமுளாங் கியானிமபததாலிசதுபாதிபு

நாகமுளாங் கினாசசானகதிலானமிசஇதபற்பம்

நாகமுளாங் கியரியானைமாகுனை கிலவெனவே.

உரை - நாகமானது கட்டப்போம். கருப்பு உருமத்தையுமிருலே. நல்லமானது பற்பமாம். புள்ளியுமிருலேயும், முளாங்கியுமிருலேயும், செவ்வார் வேம்பு நாகமேயும். ரசமானது, கட்டப்போம் சங்கினது ஓசையுமிருலேயும். முள்ளுக்கொமுமிருலேயும். வெள்ளியானது பற்பமாம். பன்றியினது நகத்திலேயும் பசுவினது தலையுமிருலேயும், ஆட்டினது குடலிலேயும் குதிரையினது தேகத்திலேயும். என்று சொல்லுவது என்றவாறு

கிடாரம் -	கருப்பு விகாரம்.
அடலி.	பற்பம்
நாலம்.	~~புள~~ புள்ளி.
நாகு.	சங்கு
கடம	தலை
உரு.	குடல்
அருங்கி -	தேகம்
அரி.	பன்றி
ஐய	ஆடு
மா.	குதிரை

இனை இனியனக ~~கட்ட~~ கட்டுக வேணவே கூறிய நால்களிற் பார்த்துச் சாம்பிராணியபவனைத் தயிலவங்கம் சேர்த்துக் கொண்டு கமுறையாய் அடுக்குக் கொடுத்து புடங்கள் செய்து கொள்ளவேண்டியது.

அருமையானவையும் மகிமையுமுண்டாக.

வனப்பாக அகரமென்னுந் திருப்பாதம் வரைந்தின்றேசமாய
வனப்பாக அகரமைய பொலிந்தோத மதிமைந்தனாமே
வனப்பான கரணமேனியனாமகிமை பெறஆதல
வனப்பான அக்கரஞானியருக்கானமையைக்தே.

ஏது - காட்டினிடத்திலே ஒத்திரட்சத்தைத் தரித்திருக்கப்பட்ட சன்னதிகளாகிலும் பெருங்கிற குழுத்துச் சாறும், மல்நெருங் குழுத்துச் சாறும் சந்தனமும் வெண்ணெய்யும் பங்கீடாகக் கட்டிப் பொசித்துக் கொண்டால் மாத்திரம் இருமபங்கிய பெருத்தால் அதிகமான அழகு பெருகித் திருக்கண் மகாவிட்டுணுவைப் போலாவார்கள். மேலும் அவர்கள் ஆண்மை, மகிமை, புத்தி, ஞானம் என்ன சொல்லப் போமோ. மேலே சொன்னபடி வெளிநடத்திய மந்திரத்தை கற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள் உலகத்திலே என்றவாறு.

அகரம்.	ஒத்திரட்சம்
ஆதல.	பெருகுதல்
கரணமேனியன்.	மகாவிட்டுணு
அக்கரஞானியர்.	குருக்கள
சைகுதல் -	இருக்குதல்
பால் -	இடம்

அக்கரம் அரசவை சொல்புணர்ந்து வந்ததின்றது, மேகவண்ணன் என்பது - மகாவிட்டணுக்குப் பெயராயினும் இப்படி கூறினார் -

பெண்கள் வசப்பட மருந்து.

ஐயை ஐயைத்தாய்ப் பூமகளானதவளைமேலா
ஐயை ஐயைத்தையட்கி தேவனை சேவகன் அரைத்துள்
ஐயை ஐயைத்தை மகளாக தானும்தேடிப் பின்னும்
ஐயை ஐயைத்தை மானகமெல்லாரும் மயங்குவரோ.

இது - சிவகரந்தைப்பூவும், அரப்புளிப்பூவும், தேடுநீணை யாய் ஆனை தேய்ப்பிலேவை போல அரைத்துத் தாறுமிட்டுக் கொண்டு பெண்களுக்கு அன்னும் போட்டாயானால் அது சொந்தமனைவி பெண்ணைப் போல நித்தமுங்கூட மேலும் எப்படி எப்படி திட்டினாலும் அவர்கள் கோபம் பண்ணாமல் மோகிப்பார்கள் என்றவாறு.

ஐயை ஐயைத்தையன்	சிவன்
அசையைய ஐயைத்தையட்கி.	ஆனை
வளை.	அரப்புளி
வலிதல் -	இடல்
ஐதல்.	திட்டுதல்

பூமியைத் தோகைவுடையவளைகிற குறிப்பும் தவிர, அவர்கள் தேடுகிறதெய்வங்கிக் கொண்டு, கிறதுரென்கிற குறிப்பும் வெளிப்படுகிறது. அதற்கு வினைவுமற்றி வந்ததாயினும் அவர்கள் வசமாந்தன்மையையும் விளக்கின்றது பூவுக்கொள பூமி நீணைநீணையாகவந்தது.

விஷ சன்னிக்குக் கலிக்கம். கட்டளை

மயக்கந் தியக்க வலத் தொன்று சீறிவரினு மேலவா
மயக்கந் தியக்க மிகு மேறு கலிக்க மாச்செய்வர்
மயக்கந் தியக்க மணி போக வல்லிய மாதவருவனை
மயக்கந் தியக்க வரை தத்தி புப்போவ வண்ணமானிட்டமே.

அது. தச்சனுடைய செய்த கம்பத்தையும் அசைக்கப்பட்ட
ஆண்மையுடைய ஆனையைத் தன் பேரிலே
கொடிச் சுக் கொண்டு சேர்ப்பவர்த்தரும் அது தெரிய
வெட்டை விஷமும் வருத்தும் அதிகப்படுத்தக்கதான
சன்னிக்கு நயமான நோய் மேவிடுமானால் மிளகு,
வெங்காய சாறு, செங்கொட்டை சேங்கிலாசி, இது சம சமன்
வெந்நீரில் அரைத்து நல்லாத் தெளிந்து வென்ற கலிக்கம்
போட்டு பச்சைநாபி கடுக்காயும் சுக்கு திருவிளக்கு
உப்பு, மஞ்சள், நீரும் சமனாகக் கஷாயம் போட்டுக்
கொடுக்க வேண்டியது.

மயன் .	தச்சன்
மத்து	கம்பம்
இமைத்தல் .	அசைத்தல்
தேர	ஆதி.
நீல்வல் .	தெரிய வெட்டை
அக்கினி .	சேங்கிலாசி.
அம	நீர்
வாமம் .	பச்சைநாபம்.
மத்தி .	கடுக்காய்
அமரத்தம் .	திருவிளக்கம் .

அக்க வெனப்படு கண் சொன்ன சேங்கிலாசி பெயர்
மணி வெண்பது குறிப்புச் சொல்லாய் அறிகுவார் பின்னை
தோயின் இணைக குறியினார். சன்னி என்பது
வருவிக்கப்பட்டது.

கந்தாதி கிருதம்.

மாதிட்டமான கந்தாதி கிருதவருமெனது:
மாதிட்டமான நெருவ சோனைபேலமொரசிலிம்னை
மாதிட்டமான நெய் சுகணாநீ செய மருத்து.வயா
மாதிட்டமான வாதசிதநூ நெலவழிவாதரவே.

எது. - துகுசிட்ட மாமிருக்கப்பட்ட கந்தாதிக் கிருதந் செய்கிற மார்க்கம் எப்படி என்றால் முதன்மையான கத்தி கிழங்கும் மாமரத்தின் வேரும், மூங்கில் வேரும், ஆலின் வேரும் நொச்சி வேரும் சோனை வேரும், தாமரைக் கிழங்கும், அல்லிக் கிழங்கும் சீதேவியார் செங்கழுநீர் வேரும், இசசையான நல்ல பசுவின் நெய்யும், சுக்காயும் பங்கிட்ட ~~[illegible]~~ செய்யுமுறைமையாய் அதனுறிவயித்தியனே நீ செய்ப்பாயக மனிதர் எல்லோரும் உன்னை வையத்துக்காய் நீ செய்தல் ஆகாது ஆகையால் நன்மாறத்திலே வருநெய் வநன்மை தரும் வரிவோயாக வென்றவாறு

முதன்மை, முன்னது.	கந்தம கத்தி,
திட்டம் -	மூங்கில்
மூலம்.	வேர், கிழங்கு,
மானமது -	சீதேவி, செங்கழுநீர்

மருத்துவம் என்பது முன்னில், மூலம் என்பது அன்றுவயமாய் எல்லாத் தேடுங்கட்டத் தொகுத்த நல்வழியெனவே மேற் சொன்ன ~~[illegible]~~ நூல்களிற் பிரமாணமும் பக்குவமும் குறையும் பார்த்துத் தொகுத்தது.

நாட்டு நிசுரிப்புலம் சாகும்.

வாருமையனெத்தனை நாக்கிருந கொருமனை ஒத்தையனை
வாருமையனெத்தனை நீயுந்த ஒல்வழி வாரியாய
வாருமையனெத்தனை யாய நில் மாற்றுமணி வெடு
வாருமையானெத்தனை யனை செய் கொம்பிதெ ஒனை மாற்றுல்லலெ

ஈது - வயலிக்கிண்ணி இங்கெவா. நாட்டு பாக்குப் பொருள்
பங்காளி அவனைப் பார்த்தும் நான் சொன்னதுக்
கேளு, தப்ப வழியை நீ வாக்கு வாதத்திலே
பொல்லாங்கு கிர செய்யாதே சேரப்பநாட்டு வழியாக
வாரு நாட்டு நாடத்து, வாரு நாட்டு வழியாய் சேரப்பநாட்டு
நாடத்தும் யாங்கு வதாய் தடமாட்டு ஜாதும் அப்போதும்
நில் நிதமனையத் தியுடன் பயப்படமல் நோயாளிக்கு
தாய் பொதிப்பினை உபகாரத்தைப் பிரக்கிறப்பட
பொறுப்பானோ அப்பட கைவினையத் திறப்பாயாக
வென்றுவாறு,

தாயன்.	பங்காளி
ஆயனும்.	வழி
உத்தமம்	செய்தல்
ஈய	சேட்டம்
வரி	வாதம்
எத்து -	உபகாரம்

வயலிக்கின் ஜன்னிலியாக்கு நீ நாட்டனைய ஈயமாய்
பார்த்து உன்னிப்பாய் நிந்து கு வெதுக்கிரவட்டு
~~பாவ~~ பா, மனக் கு வெதுமிருக்கும் தொன்று ஜெனி
பது, கருத்து ஆமென்று சொல்லுவது.

இஞ்சி ரசாயனம்.

திடட யவநுகாமணிபதை மெடுகோ ரயனக் குழிச்சியழ் [illegible] செய்

திடட யவநுகாமனைவிஞ்சி ரசாயனஞ் சுக்குகஞ்

~~[illegible]~~

[illegible]

[illegible]

எது - வயித்தியனே நீ திருநாடு புலகிருண்டாணமாணிக்கப் பட்டத்துக்கு வியாதி போக்க வுபாயமாகச் செய் மனதுவைத்தனைத் தெரியவடைக்கிறேன் இஞ்சி ரசாயனத்தை சுக்கு மிளகு, சோம்பு, இஞ்சி, திப்பிலி, நெய் சர்க்கரை, இது, காரக்குப்பரூபமாக நீறு பிறமாணமும் சாமும், செய்கையும், விசாரணையும், சம்பிரதாயமும், மதிக்கக்குக்க ஏகச் செய் என்றவாறு.

மணிபதை -	மாணிக்கப்பட்டம்
அவநுகாமன் -	அரியமன்
திடட.	ஏமன்,
திடட.	காமம்
அமம்	ஐயனை.

திடட சொப்பதுவேதகயாதிப பறக்குப் போவது வெளிப்படை வழக்கமாய் எல்லோரும் பிணையவிட்டதை உடுக்கிறென்று, சொல்வது தொண்டு கூறினா

மாசங்களில் உத்தமம் மத்திமம் அதமம் அதமாதமம்
ஆடியை யாதிறு மாதவனாக கோடா முறைபிறைக,
யாடையை யாதிகை யாதுமி யாத்தமாயில்
யாடயை யாதிடய மபின்ரடலை யதிலுமிக,
யாடயை யாதி பிணியாமுதிக கிளைசயாயுமே.

௭௫. ஆடி மாச முதலாகத்தான மாசவாளக்கும் உரிபட்ட ஆவணி, புரட்டாசி, அர்ப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி, யிது களைந்தும் சுத்தமாயாகாது, தள்ளுபடி, ஆனாலுமிப்போது சொன்ன முன்னை ஆடியும், பின்னை தையும், அதமாவதயும். அதையும் பகுதியுமறிந்து சொல்லுவாய் மயங்காமல் ஐயமே உனக்கு இன்றுக்கு தெரியவரும். ஏதக்குட்பட்ட மாசி முதலாணி யிருக்கிய அஞ்சில் மாசி, பங்குனி, சித்திரை யிந்த மூன்றும் உத்தமம். வைகாசி, மத்திமம். ஆனி, அதமம். யிருமேதியாய் முன் சொல்லி, யெழுதிதரண்டு முன்கூறிய வதமாதம் சொன்னறிந்து தி கன்னுட போனச் சாட்சியாயிருந்துவிடு. நோயாளிகளுக்கு, வயித்தியத்தை தீக்க நிச்சயித்து உறு காயமாக வென்று வாறு.

லக்யமல் -	பக்ஷம்
ஆ.	ஒப்பாசி.
மகில் -	மிமீனாசி,
திவாயாக -	சர்ப்பமது,
கிடா -	மிருணாசி,
ஆடி -	கண்ணுடி,
ஆதி.	ஆபாவிடு
ஆயுர் -	வயத்தியம்.

பண்டிதன். முன்னில் யாக்கல். ஆப சுவின் போலவுங்கு. குட பொன்பதும். பரியாய் போனையால் அதுகும்பாசி யாயுப சரித்தார். பன்னிரண்டு ராசிகளும் மாசங்கிராமபடியாக வருக்கு வெளி

மரணக் குறிப்புச் செய்யுள்.

ஐயனிலங் கனலாமுறை நாடி யறிதுணிவை
ஐயனிலங் கனல நேத்திரம் மீறிப் படுமருக்கை
ஐயனிலங்கனல் சேர முடி வடையாமலின்றி,
ஐயனிலங்கனல் வேறாகாட்டு மெய்சொல்லிவாதென்னே.

இது - சேட்ப நாடியும், வாத நாடியும், பித்த நாடியும்.
யிந்த மூன்றும் நீ நிதானித்து நிச்சயமாயறி மயங்காதே.
அது மரணப்படுகை பேயனால், அப்பாலே போய்விடு,
சேத்துமமானது மனிதனை அரை நாழிக்குள்ளே. மேலுங்க்
கொல்லும், அது எப்படி என்றால் உத்திரத்தைப் போல சொல்லிக்
காசென நெருப்பைப் போல விழிக்கும் அகோரமாய் அதுதான்
மரணத்துக்கு அத்தாட்சி நீ தெரிந்துக் கொள்ளு வாயை
நெளிக்கக் கருப்பு நீர் பிடிக்குமேயன்றி கருப்பு விழி மிதந்து
திருகு உறுதலை கட்டாது அப்படி போல நீ பேசுகிற
பேச்சு கேட்கமாட்டாது. அதிலே புண்டாகிற
அன்றிலிருந்து திடங்காட்டு மென்றுவாறு. பேதசம் பிறை
மோசமில்லை யென்பது வண்மையாய் பெருகும்.

அனிலம்	வாதம்
அல	சேத்துமம்
கனல்	நாடிகை, விகாரம்.
அதல்	சொல்லுதல்
மருக்கையயின்.	நேத்திரன்
அத்தம்	அவா
இனி -	குறி.
அ -	சுட்டு
நிலம்	மண்.

சில சொற்களுக்குத் தமிழ்ம்.

ஜலதரபாரிஜாகையபத்திரநதியக்ஷமிகுதே
ஜலதரபாரியுனத்யா ஹருதரமுது போநா
ஜலதரபாரிவணிசிந்து வாரச ஜல வெண்ணமு
ஜலதரபாரிலட வோண முகாகடு ஜடாடயுந்தோ.

இது நீரைத் திரண்டிடமாய்ச் சேர்ந்து நோயுறுக்கு
யதிகமாய உடைத்தைக் கொடுக்கிறப்படியானவையுண்டாயி
ருமே அரம்பேண்டாகவரும் அது போகத் தக்கதாய்
தாழிச்சாறும், வண்ணிச்சாறும், நொச்சிலிச்சாறும்.
எண்ணெய்யும் முக்கடுகும், ஆறுபங்கும் அஞ்சு
பங்கும் நாலுபங்கும் ஆகக்குடிவதைத் தாழி. முடுகி
மூலத் திருப்புலக்கையாலே படித்தும் போல நோய்
தீர்த்து போம் என்றவாறு இப்போர்பெற்றதும்பி
பெண்பென்றவாறு.

ஜலம் -	தலி.
பாரிஜம் .	இடம்
ஜலம் .	அடம்
ஜலந்தரப்பாரி -	தாழி
சிந்துவாரம் .	நொச்சில்
முசலம் -	திருப்புலக்கை.
தரபாரி .	போர்பெற்றதும்பி
ஜடாடா	ஆறு.

உண்டோ பெற்றுப்பட்ட மிறைவடைக்கலைச்சுது - சாறு
எண்ணெய் சரக்கு. பெற்றுக்கும் ஆறு, அஞ்சு, நாலு
நினை நினைவான கிரமமாகக் காசம். இப்படி யந்திர
புத்தியை ஒதவத்தைச் செய்து நிறைமணகை முடுகவேண்
டியது. ஜலந்தராசரண்மணியான் ஏருந்தைவாரவாறு

குன்கட்டளையாப்புக் கருத்துத் தமிழம்.

சம்பந்தருக் குழை நிம்பத் தளிர் பனசம் பலவமதாம்
சம்பந்தருக் குழை யெனப்பக மேலதாய் சாரியுமாகு மே
சம்பந்தருக் குழை வாதத்தினை உன்கிற் சகடேசனுக்கு
சம்பந்தருக் குழை வாராது டனிருப்பது முன்னே

பதம் - நாவல்மரத்தினது கொழுந்தும். வேம்பினது கொழுந்தும் பலாக் கொழுந்தும். நரி யெறும்பும். அருகம்புல் தருப்பம் புல், எருக்கன் வேரும் மானின் தோலும் அரிசியினுடைய தேனையும் பாகப் புனைத் தமிழம் வைத்துத் தமிழ்த் ~~தின~~ சிரத்திலே தடவ வேண்டியது அப்படி செய்தால் ஆறுமாதம் ஆறுமாதம் பக்கத்தில் சேர்ந்து வாதத்தினுடைய உன்கிற எல்லாம் நீங்கிடக்கும். இந்த தமிழம் முன்னால் இருந்தால் ஞான சம்பந்தமூர்த்தியாருக்கு மதுரையிலே பாண்டியனுக்கு கூனை நிமிர்த்து இருத்துக்கு அருகலிருந்த இந்த தமிழமில்லாத படியினாலே இருந்த தென்றவாறு.

சம்பந்தர்	நாவல்மரம்
குழை.	தளிர்,
பனசம்	பலாமரம்
பலவம்.	கொழுந்து
சம்பு	நரி.
உழை.	மான்
மேல	தோல்
உழை.	பக்கம்
உழை -	அருகல்.

நெய் யென்று சொல்லிருமப்புனை யென்று பாடமிருந்தால் புனைந்துதவில் தெறிப்பட்டது செய்யவனைப் பாகச் செய்து சொல்லவேண்டியது. மகிமையைப் பார்க்க வருத்தத்தை யென்பதும்.

முலைப்பால் சுரக்க மருந்து.

பித்தகாச முதல் வியாதிக்கு மருந்து.

சமபிரமாதின பம்பாளித மொடு சாறுணக்கொள்
சமபிரமாதின செயமாருடன் தருமபித்தகா
சமபிரமாதின திரம்டிமகாம ரெமய சாமகரி
சமபிரமாதின திரலேகியரு செய்து சாப்பிடவே

இது - கேவல் கொட்டைப் பச்சையை யிடித்து, மகவக் கின்று ராறும் கட்டுக்கொடிச் சாறும் கல்கண்டுதூளும் ஒருமித்தாக வெச்சித்தால் முலைப்பால் அப்போதிருக்கிற வெண்ணுறையாய் தெளிவாய் குழந்தைக்கு வேண்டுகேடிப் பிக்கத் திக்கதாகப் பால் கொடுக்கும். பயித்திய கொடியும் பிரமையும் அதிகமான படைப்புகளும் நீங்கிலேவம் சுர்கமையும், நெய்யும், சாத்திரியும், எருமைச் சர்ப்பத்சாறும் மதுவும் பழச்சாறும் மத்திகின லேகியப்பிரகாரம் லேகியம் பண்ணிக் கொண்டு கொண்டலே என்றுவாறு.

திரி	கட்டுக்கொடி
அம	சாறு
பாளிதம்	கல்கண்டு,
மிசம்	முலைப்பால்
அரி -	திப்பிலி
சம்பிரம் -	எருமைச்சாறு
பிரம்	பிரமம்

திரி யென்பது பச்சைமலையில் கட்டுக்கொடி என்றும் பெயரைக் காட்டலாறு பரியாயப் பெயரைச் சூது. லேகியஞ் செய் திருக்கிறின் சொன்னதும் பண்டிதர் டாக்டர் தெரிந்த பேர்களுஞ் செய்து கொண்டுவாக்கின் என்றுங் கருத்தில் இவ்வாறு அதிகமாக விரித்து கூறினர்

சீதகோளாறுக்கும் வாதசயித்தியத்துக்கும்.

கண்டிய போது பொருளாம் கடுக்காய் வைப்பு
கண்டிய போது திரிபலாது வெண்ணெ கல்வித்து
கண்டிய போது வில்வக்கூட திர சோறுகால் சேணமே
கண்டிய போது முதிவாடும் பொருணைக் கொண்மினே.

அது. - அதிமதுரமும், மிளகும், சுக்கும், திப்பிலியும், அல்லியும், ஆம்பலும். சமனாக்ச் சூரணம் பண்ணித் தேனிலே கல்
விலே புண்டு. கோரை சரணையுடைய தெவிட்டா சத்தியான
காலத்திலே வில்வ பத்திரி வெண் கசாயம் வைத்துக் கொடுக்க
வும். வாதசயித்தியம். பிடித்தபோதும். முறுகு கல்ப நிவா
சரமம் உண்டாகும்போது அந்த நோயினுக்கு தேகம்
வலித்தல் மாத்திரமாது மடிந்து விடும் போய்விடும்.
ஆகையால் அது சொன்னவர்கள் என்றுமாறு.

கண்டிய்ப - அதிமதுரம்
கடுகை. அல்லி
கண்டிய போது - ஆம்பல்
விறு. கோரை
~~[illegible]~~ பொங்கும். நொய
நூராவம். இன்னும்
மீன். பண்ணை

அதிகமான இனிப்பெண்பது இனிப்பாங் காட்டனல்
அப்போ அதிமதுரமாச்சுது, மினைறி மதுத் தல்லாறு
குறிப்புகளைக் கண்டிய போதென்றார்.

தாம்பிரபற்பம் அப்பசிந்தாமணி கருப்பையுரை -

கஞ்சத் தயிலம் படுமுன வடு வெண்ணெய் சாறு முருக்க
கஞ்சத் தயிலம் புழுமுனையாது செம்மை சாறு மடக்க
கஞ்சத் தயிலம் பதிசுக்க தெங்கு கண்டனை பொன்
கஞ்சத் தயிலம் பிள்ளை பொங்கு தொயிரைக் கடலிருக்கே.

பொ. - கஞ்சாவினுடைய தயிலத்தை விடுதற்குமுன்னே செய்யவேண்டிய விபரம் - முருக்கமரத்தினது தயிலமென்ற சலம் படுவதற்குமுன்னே பிடிம்பு சிந்தூரஞ் சாறும். அந்தத் தைலமுடைச் சேர்ந்த வெள்ளை வெண்கொழுந்த அக்கை யொத்திருந்த சத்தைப் போட்டுக் காய்ச்சிவருங் கீர்த்தியும் அன்னுமிலும் அழகிய வெண்கலத்தூள் செய்து பார்த்திருக்கே பொசி. அந்தப் பொசிப்பு பிணியானவருக்குக் கப்பலிருந்து காப்பாற்று வெள்ளுவாரு.

கஞ்சம் -	கஞ்சா
வடு.	செய்,
சத்து.	தயிலம்
அப்பு.	சலம்
அண்டகஞ்சம்.	அதிசக்ரபாணி
சரை.	பால்
பொன்	அழகு
கஞ்சம்.	வெண்கலம்
அம்பி.	கப்பல்
அத்து -	சாரியை

அம்பி வேற்று, வேறுக்கு வரும் பரியாயப் பெயரினை மரத்துக்கு இசைவாக வந்தது.

நற்புத்திகூறல்

தீயவருக்கு முகமா பெருக்கி தீயவுருக்கி
தீயவருக்கியுமறும நாமமாக திருவிடின
தீயவருக்கிய மதமமாநதிநிலயறிந்து
தீயவருக்கிசைவாகிய மன இசைத்திடுமே.

பொரு - தன்னைச் சிறுக்கிய போனா நாவிட்டு
விடாமல் நேயமே நெருப்பிலே காச்சிச்சாப்பிட்டு
அறுமனாகுணத்தையுடைய பேருக்கு நமன் போல
நூத்து மனதை நல்ல வழியிலே திருத்தி தெய்வமின
நீசச்சூரிய மகவாறு கடுப்பெருநிமிண்ணிதா
எப்படி நன்மையாகிமென அப்படி பேயாகிமென்று
மனமப்பண்ணி தெய்வத்திற்குரியவகைப்பண்ணிக்
கொள்ளத் தெரிந்து நாங்கள் எல்லாம் பேசுவனா சுவர்க்
கவாகிகளுக்குச் சமீதயாயிருக்கத்துணயமா
தெரிந்தைச் சொல்லு நாங்கள் என்றுவாறு

முகர் — பேர்
நேர் — ஒறுப்
~~சுபா~~ நயமா. — சுவாசகங்கள்
இசைத்தல் — சொல்லல்

நல்லவர்களுக்கு நல்லவர்களாகவும் பொல்லாத
வர்களுக்குப் பொல்லாதவர்களாகவுமிருக்க வேண்டு
மென்று பேசுகின்ற குறிப்பைப் பிரிந்தால்
அவர்களுக்கு நல்ல சுகுணத்தை போதகங்கிடைக்கு
மென்பது கருத்து இவ்வாறு கூறினார் -

ஆரணமும் - கற்பமும்.

ஆரணங் கற்பங் இரு நான்கு திக்குத் தியாமமவனுகட
ஆரணங் கற்பங் கிடை யாதென்ச செய்த தெ
ஆரணமு கற்பமு கற்கு காமனாலெச அக்கெமெ
ஆரணங் கற்பங் இரு கண்ணிலிஞ்சித் துணி வெள

உரை. - வியாதியானது பத்திரத்தை பாத்திரியென காலத்திலெயே திவலான தன்மைதரு பிரக்கமில் பெண்ணானவர் சொந்த மெனைத்தில் வெற்று தக்கதைய பண்ணு, திரு இற்பங் ~~ ~~ செ தக்கதாக ஆரணமும் - கற்பமும் சொல்லு, கி வெற்றுல் ஆரணத்துக்கு மிருகு இப்பியும், பத்திரியும் அக்கும் வெங்காயமும் வெள்ளைச்சுகா அஞ்சுமையும், இவைபங் கிட்டய ஆரணம் பண்ணு, கற்பத்துக்கு இந்சித்துரு, க்காக வெற்று மெ பொருந்து, மெற்று வாயு.

ஆர -	வியாதி
அணங்கு	உபத்திரவம்
அணுங்கு	பெண்
துணி.	துருக்கை.
கிண்ணல்	சீக்கா.

இங்ஙனக் கூட்ட சொல்லக் வண்ணாரால் யகூட்டித் திருப்பட்டைகத் தக்கதாக வெளுத் து

அணம்	—	உணவு
கற்பு -		இன்ப

பெண்களுக்குக் கூறியனவுவமைத்துக்கு -

ஆலமரத்துடன் கடு நாகணத்தைபட முலையா
பனைமரத்துடன் வருசியாக்குக் கூறியவாறுமோ
பனைமரத்துடன் பெருமபவளமுகு கொண்டகி
பனைமரத்துடன் மட விதழ பொடபிலவனனே.

ஈது - பெண்களுக்கு ஆலமரத்தின் நிழல் வழுதி விட்டது போலவும் தாமரைமரத்தின் நிழல் முளை விட்டது போலவும் நிர்கதிறுத்திருக்கத் தாக்கும் தோசையானது பொன்னியின் வழி நிழ் நோக்கியடக் கொண்டுருகுத்திமின் வரியிருக்கும் அது அறியாத பெண் பாமினியபட புறப்பட்டது என்பார் அது அல்ல வாதத்திலே போனதெல்லாமான அவாதம். அதுக்கு ஒற்றுப்புகழும், ஆலம்புகழும் திருவிசைத் சொம்பும் உறுத்தும் பெருப்பும் பெற்ற நல்ல வெள்ளத்துடனே போகத்தின் நற்றாமரையைக் கொடுக்கும் என்றவாறு.

ஆல் -	நீர்.
இடை	தசை
ஆறு -	வழி
அகம் -	நீழ
அல்ல	அடல்
எண்.	ஒன்று
இசை	ஆலமரம்
ஆரம்.	பூ
இமயம்.	திருவிசம்
நடை.	சொம்பேறு.
அடிம் -	வெள்ளம் -

[illegible]

[illegible]

[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]

[illegible]

மித்தவியாதிக்கு நேர்விக்கற்பம்.

அமலகத்தையுரு, மித்தை நாண்மயகாதிகள்
பாலகத்தையுஞ் சிறுபிட்ட கரவேறுவதிபோல
பாலைவத்தை நிலயாக்கிப பொன்புளியை யவிபோல
பாலவத்தையுமாப பேரைப பதித்தியவானதைக சொ—

எது- செய் பொன்றும் போய் பொன்றும் பேசல்பட்ட பேசதை புண்டாளமைக்கச் சாத்திர சம்பந்தத்தை விட்டுப் பிறம்யதை படைக்கு நிந்தையும் பண்ணுவிக்கப்பட்ட வைத்தியமுனை கட்டிறுப்பிரகாசம் விட்டுவிடாமல் மனத்தைத் திரப்பத்திப் பத்தியம் பொன்மையும், புளியையுங் கடுகையும் விட்டு விட்டு நேர்விபத்தைக் கற்பமதுக்கு போசிக்க வேண்டியது அப்படி செய்தால் அந்த ரோகத்திரது, குஷ்டம் போய் நன்மை வருமென்றவாறு.

கத்தல்	பேசல்
மித்தை	பொய்மைக்கம்
அசுத்தை	நிந்தை, அசுத்தை
உத்துறால்	செய்தல். ~~[illegible]~~ பண்ணுதல்
பிடகர்	வைத்தியர்
அகம்	மனது
ஐயவி	கடுகு
அசாந்தை	குஷ்டம்

மேகத்துக்கும் ஸ்ரீ வசியத்துக்கும்

மாநதரு மஞசரி புலவாமலி மதித தெருமோரா
மாநதரு மஞசரி பொறு நரு மேகதனை வாட்டு மேவின்னும்
மாநதரு மஞசரி வெநதனை யாபமேமையிது
மாநதரு மஞசரி வன சோலைக்கு மகிமையாகுகே.

ஈது. அது விருட்சத்தினது கொழுந்தும் கிளை நெல்லி அமுல மும் செடி இணையாய மனைத்தும் பசுவின் பேனி லேகுடத்தில் லொத்தான வலிமையை நேயக்கும் கொடுக்கிற மேக மென்னிற நிநைத்தையாட்டுக்கும். தேவரும், மனிதரும் மெப்படத் துக்கதவ நெக்கிற அந்தத்தைக் கொடயாகியமைத்திர் யோதனன் மன்னனை நேதியாவுட்டே வரும் அதலம் லேகுவ லை மண்ணினி நேயபயிற் தில்வதக்கை போட்டுக்கொண் டால் அது வெகு விரைப்பு மேசமில்லாத குமாறுனை மனமதனின் தனிதெ வென்று, நினைக்கத்தக்கதாய்ப் பெண் களுக்கு அதனை உடைக்காட்டு மென்றவாறு.

மஞசரி —	கொழுந்து
மாநதல் —	குடத்தில்
மநதி .	வலிமை.
அசி.	பாம்பு
வெநதனம் .	கொடு
பசு —	ஆகாசம்
நிறுமைய —	விருப்பு.
சொல்	அநுமானம்

லை — யென்று சொன்னபடியே வேதகியக்கிரய பண்ணு கிற கிரமபடிக்குப் பண்ணிக் கொள்ளவேண்டி யது முறைமை —

[illegible] ஒருசொல்லுக்குப் பலபொருள்

அருக்கத்து அசை புறம்பாகத் தழுவினிய கிளை அருகர்
பருக்கத்து அசை பிரவாகத்தி பானமாய் பான் இச்சை
பருக்கத்து அசை பிலபான புறப்பட தேற்று நெய்ய பிரவாக்கொள
பருக்கத்து அசை பானசிதத போல கொம்புயனமய பிலை
அது - எருக்கிலையானது, நிலைப்பத்தித்து வாங்கு வேதுபதற்கு
அசையானதும் முன்னே சொன்னபடித்துக் கொண்டு
அந்த எருக்கம் பால் வெய்யிலிலேயொரு பாத்திரத்திலே வைத்து
அதிலே பவளத்தை பாக்குப் பிரமாணம் அரைப்பதற்கு நெருப்பாக
விட்டு அரைத்து வில்லையாக்கிப் புடம் போட்டால் அது மாணி
க்கமாய் பஸ்பமாம் அந்த பஸ்பத்தை முன்னே சொன்னதும் பிரிக்கு
நெய்யாதும் முன்டாக பியநிலைய் பலகையைப் போல
வொரு இங்கக் கொள்ளும் பிள்ளை வேண்டிய பத்திய மென்ன
வென்றால் பெண்கள், புளி, உப்பு, கள், புகையிலை கட்டிக்கொள்
என்றவாறு.

அருக்கம்	எருக்கு
அசை	இலை
அசதை	பாலு
அருக்கம்	வெய்யில்
பிரவாகம்	பவளம்
பானம்	பாக்கு
அருக்கல	அணைப்பு
உக்கல	நெருங்கல்

இது சொல்லின் ஒரு சொல்லானது பல பொருளைக் கொடுக்கும்
பாக்கவும்

நாசிப் பருத்து முதலானவை பிணிகள்.

பருவரலாம் பாறுவைகொளு பொலுறு பாபாடு டைபிற

பருவரலானது பாறு வெனுறுன புறு பபண்டகுமட

பருவரிவானவரி வலிரவரிதரிபாக வுடை சுப

பருவரலானவலமாத துரலா ரொணுபது தெனிமே

அது - உபத்திரவங்களான பசித் தீயும் திக்கிப் போனால்

உடனிருந்தக்க அண்டாதிருந்து பருவான பிணிவந்தவர்

யாவரென்றறியப்படும் அது தெ வேண்டுமென்றால்

அது தெரிந்தவர்த்தியானவர் பக்குவருக்குத் தெரியுமல்லாமல்

வேறொருவருக்குத் தெரியாது - சுவைந்தல வாயும் பொன்றும்

பாக்கும் வெலந்திரு சொம்பும் உஷ்ணமும் சுக்கும்

பொட்டுக் கதையும் பந்தியல் வெற்றிலை பொருந்துக்க

வேண்டியதென்றவாறு

பருவரல்	உபத்திரவம்
பாறல்	நீங்கிப் போதல்
அரி	பொன்று
உடை	வோபரம்
சுப்பர்	திரு சொம்பு
உவர்	உஷ்ணம்
ஆரல்	சுக்கு.